

COMUNICAT DE LA SECTORIAL DE CULTURA DE JEV SOBRE LA REFORMA DEL CONSELL DE RTVE

El Grup Confederal d'Unidos Podemos-En Comú Podem-En Marea, PSOE i Ciudadanos han arribat a un acord per a la "immediata" renovació del Consell d'Administració de RTVE i el seu president mitjançant un concurs públic.

L'any 2012 el Partit Popular va reformar el procés pel qual s'escullen el consell i el president de RTVE. Amb aquesta reforma es va deixar enrere el model de representació proporcional impulsat pel govern de Zapatero l'any 2006 i se li va donar un gir regovernamentalitzador. La proposta del PP va ser recolzada per Convergència i Unió que, de fet, també va iniciar un procés paral·lel que desfeia totes les reformes democratitzadores de la radiotelevisió pública catalana que havia engegat el govern d'esquerres d'entesa. El mes de juny del 2017 es va proposar fer un canvi en el procés d'elecció, que es va aprovar al cap de tres mesos per unanimitat. Tot i això, la falta d'acord pel que fa el reglament del concurs públic ha permès que José Antonio Sánchez, que ja havia sigut director general de RTVE durant el govern d'Aznar, continuï al davant de la corporació de mitjans públics espanyols. És important recordar que va ser justament sota la presidència de Sánchez que RTVE va ser condemnada per l'Audiència Nacional per vulnerar els drets fonamentals de vaga i llibertat sindical derivats del dret a la informació durant la vaga general del 20 de juny de 2002. A més, era director durant les protestes d'Iraq, sent TVE l'única televisió pública que no les va retransmetre en directe. El seu desastrós currículum al capdavant dels mitjans públics va més enllà de RTVE. Quan ocupava la plaça de director de Telemadrid va ser responsable d'un ERE que, més tard, seria declarat improcedent.

Joves d'Esquerra Verda estem convençudes que una de les bases de la democràcia és garantir l'accés a la informació crítica i veraç. Per això considerem que el fet que ja s'estigui arribant a un acord que desarticuli la reforma del 2012 és una bona notícia, tot i que només és un primer pas per esmenar l'estat de la radiotelevisió pública espanyola, que des de l'atac que va patir per part de la dreta espanyola i la dreta catalana s'ha vist ressentida en matèria de qualitat informativa i d'audiència. De totes maneres, observem amb preocupació que les candidatures, després de passar un filtre d'experts, haurien de ser ratificades tant pel Congrés com pel Senat, havent d'assolir en la primera volta 2/3 dels vots a favor i en la segona una majoria absoluta, sempre i quan estiguin proposats per la meitat dels grups parlamentaris. Per tant, es podria fer ús d'una majoria absoluta per obviar la pluralitat que expressen les cambres de representants i el consens que s'hauria de perseguir a l'hora de decidir un aspecte tan cabdal com la presidència dels mitjans públics.

Per tot això, després de la regressió a què ens van condemnar PP i CiU el 2012 a nivell estatal i autonòmic, veiem amb bons ulls que per fi s'hagi arribat a un acord que sigui un pas en la democratització dels mitjans. Si bé és cert que la proposta es queda enrere en alguns punts respecte el 2006, ja és un pas endavant. De la mateixa manera, considerem oportú exigir que un procés del mateix estil s'engegui a Catalunya per democratitzar i fer més plural la televisió pública catalana. En aquesta línia, el grup de Catalunya Sí que es Pot ja va registrar una proposta que buscava la pluralitat en els mitjans públics catalans. Ens resulta incomprensible que mentre PdCat (l'antiga convergència) i ERC parlen de democràcia facin oïdes sordes a les propostes concretes i demandes dels treballadors i treballadores dels nostres mitjans públics.

27 de març del 2018